

Tit. 15. §. 10. Tom. 3. Par. 2. fol. 140. Recepti fuerunt sub protectione Sedis Apostolicæ a Bened. XI. in ejus Const. 3. ibid. fol. 108. Cælestinis ambitum interdixit Paulus V. Const. Ad sacram. Tom. 5. Par. 4. fol. 202.

ALEXANDER PAPA VII

Ad perpetuam rei memoriam.

Recenset literas Paul. V.

Alias emanarunt a fel. rec. Paulo V. Prædecessore nostro literæ in simili forma brevis tenoris sequentis, videlicet: Paulus Papa V. ad perpetuam rei memoriam. Quoniam nemo debet assumere sibi honorem, nisi vocatus a Deo tamquam Aaron, & a regularis vite instituto valde alienum est, ut Religiosi viri, quos honorum, & dignitatum gradus sanctitate vite, ac aliis Religiosis virtutibus potius promereri, quam appetere, eosque gradus cum ad eos assumuntur, obedienter suscipere, susceptoque humiliter administrare decet, mendicatis secularium præsertim personarum studiis ad eos sibi aditum patefacere, contendant, unde magna in Ecclesia Dei scandala, & damna exoriri solent.

Interdicit pro ut in rubrica.

§. 1. Nos qui pro muneris nostri debito in hoc potissimum laborare non desistimus, ut Ecclesiastica, regularisque disciplina pristinae observantia restitatur, hoc malum e Congregatione Cælestinorum Ordinis S. Benedicti, cujus prosperum regimen, & incrementum ad Ecclesia Sanctæ utilitatem sinceris desideramus affectibus, propellere cupientes: Motu proprio, & ex certa nostra scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine omnes, & singulos Monachos dictæ Congregationis, cujuscumque gradus, status, conditionis, præminentie, qualitatis, & dignitatis existentes, qui de cætero ad Prælaturas, gradus, honores, dignitates, administrationes, functiones, & alia officia dictæ Congregationis assequenda intenti, ad Principum, & Prælatorum, & aliarum quarumcumque personarum, tam secularium, quam Ecclesiasticarum de gremio dictæ Congregationis non existentium, etiam Cardinalatus honore, ac quacumque seculari dignitate, & excellentia, etiam Imperiali, Regali, & Ducali fulgentium favores recurrerint, vel etiam pactis, pollicitationibus, aliisque viis illicitis directe, vel indirecte, palam, vel occulte ad Prælaturas, gradus, honores, dignitates, administrationes, functiones, & alia officia prædicta obtinenda aspiraverint, vel aliis minus legitimis, & honestis rationibus ea obtinere quaesiverint, aut etiam sponte oblati, & minime conquestis usi fuerint, illorumque complices, & fautores vinculo excommunicationis late sententie, a qua non nisi per Nos, aut Romanos Pontifices pro tempore existentes, præterquam in mortis articulo constituti absolvi queant, innodamus, ipsosque, & eorum quemlibet ad quascumque Prælaturas, dignitates, officia, gradus, honores, administrationes, & munera in ipsa Congrega-

tione obtinenda perpetuo inhabiles declaramus, ac obtentis per eos Prælaturis, gradibus, honoribus, & dignitatibus, administrationibus, functionibus, & officiis hujusmodi eo ipso privamus, ac privatos voce, tam passiva, quam activa carere decernimus, & declaramus.

Contravenientes puni.

§. 2. Atque in virtute sanctæ obedientie, ac sub excommunicationis etiam late sententie poena omnibus dictæ Congregationis Monachis, Superioribusque, & Prælati quocumque titulo nuncupatis, etiam Abbati Generali præsentibus, & futuris præcipimus, districtèque mandamus, ne quempiam ullo tempore precibus, literis, & favoribus adducti, vel aliis ad instantiam, seu requisitionem, vel contemplationem Principum, seu Prælatorum, aut aliorum quorumcumque, tam secularium, quam Ecclesiasticorum extra dictum gremium existentium prælatorum, ad cujusvis generis Prælaturas, gradus, honores, dignitates, administrationes, functiones, & officia dictæ Congregationis promovere audeant, seu præsumant. Decernentes electiones, & promotiones ad Monasteria, & Prioratus, vel officia dictæ Congregationis contra præsentium dispositionem (quod absit) quodcumque faciendâ, & pro tempore obtinendâ, nullas prorsus, invalidasque fore, & esse, ac omnes, & singulos in præmissis delinquentes sententias, & poenas præmissas irremissibiliter eo ipso incurere, & ita per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, etiam S. R. E. Cardinales iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria retellit.

§. 3. Non obstantibus quibusvis Apostolicis, ac in Provincialibus, & synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Ordinis, & Congregationis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione, Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis eorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si prædictis Monachis, vel quibusvis aliis communiter, aut divisim, ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem. Ut autem harum literarum notitia ad omnes Congregationis hujusmodi Monachos facilius deveniat, volumus illas pro hac prima vice in singulis dictæ Congregationis

Transumptum fides.

Supplicatio.

Innovat præfatas Literas Pauli V.

nis domibus regularibus, & deinde in singulo quoque Capitulo Generali, seu Dieta dictæ Congregationis publice legi, illaque, ut præferatur, lectas sic omnes arctare, ac si unicuique intimatæ fuissent, illarumque exemplis, etiam impressis, manu Scribæ dictæ Congregationis, vel Notarii publici subscriptis, & sigillo Abbatis Generalis ipsius Congregationis, vel alterius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ obfignatis eandem prorsus fidem haberi, quæ præsentibus haberetur, si eadem exhiberentur. Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 27. Augusti 1616. Pontificatus nostri Anno duodecimo. S. Cobellutius.

§. 4. Cum autem, sicut dicti filii Abbas Generalis ejusdem Congregationis Cælestinorum Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi felici dictæ Congregationis directioni, conservandæque in ea regulari observantia intenti præsertim Pauli Prædecessoris literas, quo firmius in posterum observentur, per Nos innovari, ac excommunicationis, & alias poenas prædictas ad eos Monachos ejusdem Congregationis, qui ut ab aliqua illius domo regulari, in qua fuerint Superiorum suorum auctoritate collocati, recedant, vel non recedant, ad extraneorum personarum favores similiter confugerint, extendi, & alias in præmissis opportune, ut infra provideri plurimum desiderent.

§. 5. Nos eisdem Abbatem, & Procuratorem Generales specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdici, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodate existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum ferie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præsertim Pauli Prædecessoris literas cum omnibus, & singulis censuris, & poenis, & aliis quibuslibet contentis in illis, Apostolica auctoritate, tenore præsentium innovamus, ac omnes, & singulos Monachos Congregationis prædictæ, cujuscumque gradus, status, conditionis, præminentie, qualitatis, & dignitatis existentes, qui de cætero, ut ab aliqua domo regulari ejusdem Congregationis, in qua fuerint Superiorum suorum auctoritate collocati, recedant, vel non recedant, ad Principum, vel Prælatorum, aut aliarum quarumcumque personarum, tam secularium, quam Ecclesiasticarum de gremio dictæ Congregationis non existentium, etiam Cardinalatus onere, ac quacumque seculari dignitate, & excellentia, etiam Imperiali, & Regali, & Ducali fulgentium favores recurrerint, vinculo excommunicationis late sententie, a non nisi per Nos, & Successores nostros Romanos Pontifices, præterquam in mortis articulo constituti absolvi

possint, pariter innodamus, ipsosque, & eorum quemlibet ad quascumque Prælaturas, dignitates, officia, gradus, honores, administrationes, & munera in ipsa Congregatione obtinendum perpetuo inhabiles similiter declaramus, ac obtentis per eos Prælaturis, gradibus, honoribus, dignitatibus, administrationibus, functionibus, & officiis hujusmodi eo ipso privamus, ac privatos voce, tam activa, quam passiva, carere decernimus.

Præceptum legendi has literas quolibet mense.

§. 6. Mandantes dilectis pariter filiis omnium, & singularum domorum regularium dictæ Congregationis Superioribus localibus, nunc, & pro tempore existentibus in virtute sanctæ obedientie, ac sub privationis vocis activæ, & passivæ, ac officiorum per eos obtentorum, necnon perpetuæ inhabilitatis ad illa, & similia in posterum obtinenda poenis eo ipso in casum, contraventionis per eos incurrendis, quatenus ipsi in eisdem domibus Regularibus, quibus præsentibus, seu pro tempore præfuerint respective singulis primis cujuslibet mensis Dominicis diebus præsentibus literas, seu eorum transumptum in mensa publice legi faciant, ac illarum exemplum intra claustra cujuslibet domus regularis hujusmodi respective in loco conspicuo, in quo legi ab omnibus possit, affixum semper remanere procurent. Ac decernentes ipsas præsentibus, illisque insertas Pauli Prædecessoris literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit, attentari.

Transumptum fides.

§. 7. Volumus autem, ut præsentium, transumptis, etiam impressis, manu Scribæ dictæ Congregationis, vel Notarii publici subscriptis, & sigillo Abbatis Generalis ipsius Congregationis, vel alterius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud, ac ubique locorum exhibeatur, quæ ipsi præsentibus exhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 5. Julii 1655. An. I.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 5. Julii 1655. Pontificatus nostri Anno I.

X I X.
Erectio Ecclesiæ Cathedralis Litomericensis in Regno Bohemie.

Ex Regal. in Secret. Bragg.

ALEXANDER EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Primitiva illa Ecclesia in angulari Petra a Salvatore nostro Jesu Christo fundata

Proemittenda

data Apofolorum praconis elata, martyrumque sanguine confecta, & aucta ubi primum iuvante Deo per orbem Terrarum lacertos movere cepit, provide attendens quantum oneris humeris impositum haberet, quot oves pascere, quot custodire, ad quot etiam remotissima loca oculos conicere oportet, & divino quodam consilio Parochias instituit, Dioeceses distinxit, Episcopos creavit, Metropolitanos praefecit, ut tanquam unius corporis membra capiti obsequentia cuncta secundum ejus voluntatem salubriter in Domino dirigerent.

§.1. Unde sicut alii Romani Pontifices Praedecessores nostri suo tempore omni studio curarunt, ut fides Orthodoxa ubique praedicata propagaretur, & errantes oves diabolica fraude, & haeretica pravitate correptas ad ovile, & veri luminis agnitionem reducerent, ac pervigiles eorum salutem Pastores assisterent, ita etiam. Nos, prout temporum, ac locorum qualitas suadet, dignum, quin potius debitum arbitramur novas Episcopales Sedes, & Ecclesias plantare, praecipue dum Catholicam Fidem profitentium Regum vota id anxie repositum, ut per hujusmodi novas plantationes popularis augetur devotio, divinus cultus floreat, & animarum salus subsequatur, locaque insignia dignioribus titulis, & condignis favoribus illustrentur.

Erigit in Cathedrali Ecclesia Litomericensi.

§.2. Sane cum Dioecesis Pragen. in Regno Bohemiae sita, longa, lata, & diffusa sit, & in ea tot oppida, & loca a Civitate, & Ecclesia Pragen. remota, ut ad illa ob eorum distantiam difficilis pateat aditus, & ipse Archiepiscopus Pragen. omnem Dioecesem ipsam, qua finibus Regni Bohemici demum terminatur, ea diligentia, qua par est, visitare, caeteraque Pontificalia officia exercere, ac singulorum Dioecesanorum suorum vultus, ut expedit inspicere, non possit, unde confusio rerum Ecclesiasticarum non sine animarum offensione, & periculo nasci soleat. Nos attendentes, quod inter alia Oppidum Litomericen. quod fluvius Albis alluit, circuitus ad minus quatuor milliarum, totiusque circuli Litomericen. caput antiquitate celebre, moenibus cinctum, caeli clementia salubre, fertilitate agri abundans, aedificiorum ornamentis conspicuum, mercimoniis opulentum, Cleri, & Populi multitudine, ac nobilitate insigne existat, ac in ejus pomeriis Ecclesia Collegiata S. Stephano Prothomartyri dicata, ut elegantis structurae, in qua ad sunt duae Dignitates, Praepositura usu Mythrae, & Baculi insignita, habens in anno censu tria millia circiter florenorum illarum partium, & Decanatus, ac nunnulli Canonici, ac Sacrarium bene instructum, Sanctorumque Reliquiae decenter aservantur, adeo ut Oppidum ipsum Litomericen. Civitatis, & Collegiata Ecclesia praedicta Cathedralis nomine, titulo, & praerogativa merito decorari possint, idque non solum Ven. Fra-

ter noster Ernestus Adalbertus Cardinalis ab Harrach ad praesens Archiepiscopus Pragen. verum etiam Charissimus in Christo filius noster Ferdinandus Tertius Roman. & Bohemiae Rex in Imperatorem. electus summopere desiderent, imo pro hoc Nobis suas preces porrexerunt, & premissis, & aliis rationabilibus causis habita super his cum Ven. Fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus matura deliberatione, de illorum consilio, & Apostolicae potestatis plenitudine, ac ex voto Congregationis eorumdem S. R. E. Cardinalium Congregationis de Propaganda Fide, Oppidum praedictum Litomericen. cum toto ejus circulo, & Ecclesiis Parochialibus, aliisque in eo sitis Oppidis, terminis, Territoriis, Castris, Villis, & Locis, necnon Clero, Populo, Personis, ac Monasteriis, Ecclesiis, & Pils locis, ac Beneficiis Ecclesiasticis cum cura, & sine cura, secularibus, & quorumvis ordinum regularibus ab eadem Dioecesi Pragen., necnon omnia, & singula, fructus, redditus, proventus, decimas, jura, obventiones, & emolumenta, quae Archiepiscopus Pragen. pro tempore existens in Oppidis, Terris, Territoriis, Castris, Villis, & Locis, Clero, Populo, Personis, ac Monasteriis, & Beneficiis praedictis etiam ratione visitationis, & legis Dioecesanae percipere consuevit, ab Archiepiscopali mensa, accedente ad hoc expresso consensu, & desiderio, ut praefertur, dicti Ernesti Adalberti Archiepiscopi, & Cardinalis, Apostolica auctoritate, tenore praesentium perpetuo separamus, & dismembramus, ac ab omni jurisdictione, superioritate, correctione, dominio, visitatione, & potestate pro tempore existentis Archiepiscopi Pragen., illiusque Vicarii, & Officialis, ac solutione decimarum, primitiarum, & quorumcumque aliorum jurium eidem Archiepiscopo, ac dilectis filiis Capitulo Pragen. per Clerum, Populum, & personas hujusmodi ratione subiectionis, jurisdictionis, superioritatis, visitationis, & legis Dioecesanae debitorum, ita ut de caetero Archiepiscopus Pragen. pro tempore existens, nullam jurisdictionem in Oppida, Terminos, Territoria, Castra, Villas, & Loca, necnon Clerum, Populum, Personas, ac Monasteria, Ecclesias, Beneficia, & pia loca hujusmodi sub separatione, & dismembratione hujusmodi comprehensa quaecumque, quocumque, & qualiacumque sint, quae antea ad illius collationem, seu quamvis aliam dispositionem quomodolibet pertinebant, habeat, minusque Beneficia Ecclesiastica hujusmodi conferre, seu fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta per eum in Oppidis, Terris, Villis, Castris, & Locis praedictis de his, quae ad illum ratione jurisdictionis, visitationis, & legis Dioecesanae hujusmodi pertinent, se introumittere nullatenus possit, auctoritate, & tenore praemissis penitus de consensu praedicto eximimus, & liberamus. Atque ad Omnipotentis Dei Laudem, & Gloriam,

riam, ac Beatae Mariae semper Virginis, & Sancti Stephani Prothomartyris, totiusque Coelestis Curiae honorem, & animarum salutem Oppidum Litomericen. in Civitatem, & praedictam Collegiatam Ecclesiam in Cathedrali sub eadem Sancti Stephani Prothomartyris invocatione pro una Episcopo Litomericen. nuncupando, qui Ecclesiae Litomericen. praesit, ac jurisdictionem Episcopalem, omniaque, & singula, quae Ordinis, jurisdictionis, vel alterius Episcopalis muneris sint, habeat, & exerceat de simili consensu eisdem auctoritate, & tenore erigimus, & instituimus, ac Litomericen. pro Civitate, & alia Oppida, terminos, Territoria, Castra, Villas, & Loca pro Dioecesi, necnon Clerum, Populum, & personas hujusmodi pro Clero Vasallis, Populo, & personis Civitatis, & Dioecesis Litomericen. auctoritate, & tenore praemissis concedimus, & assignamus: Insuper mensa Episcopali praedictae pro ejus dote Dominium a Sacra Congregatione de Propaganda Fide praescripta hujus erectionis efficiende gratia tribus, & quinquaginta florenorum Bohemicorum millibus in illis partibus nuper emptum, & praefatam Praeposituram, quae de jure patronatus dicti Ferdinandi tanquam Bohemiae Regis, & in dicta Collegiata Ecclesia dignitas principalis existit, & ad praesens certo modo, quem praesentibus haberi volumus, pro expresso vacat, quamque de consensu dicti Ferdinandi Regis auctoritate, & tenore praemissis etiam omnino supprimimus, & extinguimus, omnesque tam Praeposituram hujusmodi sic suppressam, quam Dominium, ut praefertur, empti fructus, redditus, & proventus Apostolica auctoritate, & tenore similibus, & perpetuo unimus, applicamus, & appropriamus, atque concedimus, & assignamus, ipsamque Ecclesiam Litomericen. pro tempore existentem Archiepiscopo Pragen. metropolitico jure submittimus, & illi uti suffraganeum subesse volumus, & mandamus. Et insuper eidem Ferdinando Regi, ejusque Successori, pro tempore existentibus Bohemiae Regibus, ipsis tamen, & Regno hujusmodi in puritate Orthodoxae fidei, & sincera erga Romanum Pontificem pro tempore existentem, & Sedem Apostolicam devotione persistentibus jus nominandi personam idoneam ad dictam Cathedrali Ecclesiam perpetuis futuris temporibus dum pro tempore vacabit, etiam hac prima vice Nobis, & pro tempore existentem Romano Pontifici de simili consilio, auctoritate, & tenore paribus similiter perpetuo concedimus, impertimus, & assignamus.

§.3. Decernentes ex nunc irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus Lateranen. Concilii novissime celebrati uniones perpetuas nisi in casibus a jure permittis fieri prohibentis, ac nostris, ac Cancellariae Apostolicae regulis, per quas dudum inter alia vo-

luimus, quod petentes Beneficia Ecclesiastica aliis uniri, tenerentur exprimere verum annuum valorem, tam Beneficii uniti, quam alterius, cui aliud uniri peteretur, ac quod uniones committantur ad partes vocatis interesse habentibus, & quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictarum Ecclesiarum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis illis, earumque Praesulibus, Capitulis, & personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogationibus derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in generis, vel in specie etiam motu proprio, & consistorialiter, & alias contra praemissa quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus etiam alias pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, aut quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, acsi de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent eisdem praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat, harum serie specialiter, & expresse motu nostro pari derogamus contrariis quibuscumque.

§.5. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae separationis, dismembrationis, exemptionis, liberationis, erectionis, institutionis, concessionis, assignationis, suppressionis, extinctionis, unionis, applicationis, appropriationis, submissionis, voluntatis, mandati, impartitionis, decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicae millesimo sexcentesimo quinquagesimo quinto, tertio nonas Julii, Pontificatus nostri Anno I.

Hic pagina contraveniens sui pual.

Dat. tertio nonas Julii Pontificatus nostri Anno I.

X X.

Confirmatio Decreti Congregationis Episcoporum, & Regularium super transitu Mendicantium ad Carthusianos.

In Reg. io Secret. 1655.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

§.1. E Manavit nuper a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum

Contraria alicui.

rum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negociis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita Decretum tenoris, qui sequitur videlicet: Conquerentibus superioribus nonnullorum Ordinum Mendicantium quamplures eorum subditis sub prætextu consuetudinis, seu privilegii ad Carthusiana Cœnobia transire, ibique habitum Monasticum assumere, ipsis infalutatis, & licentia, & benedictione minime petita, cum maximo obedientiæ contemptu, & quamquam etiam detrimento iustitiæ, cum ex eis nonnulli reperiantur vanis criminibus notati; Sacra Congregatio Eminentissimorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negociis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita audito Procuratore Generali Carthusianorum, censuit, mendicantibus quidem licitum esse transire ad Monachos Carthusianos, uti exceptos in Extravaganti Martini, quæ incipit: *viam ambitiosæ de regularibus*, non tamen per eam fuisse correctam dispositionem Textus in Capit. Statuimus 19. 9. 3., & Capit. Licet de Regularibus; quinimo eadem Sacra Congregatio declarat, & præcipit, ita servandum esse, ut semper appareat, & constet de petita licentia sub pena nullitatis transitus huiusmodi aliique arbitrio &c. consuetudine, seu privilegiis in contrarium allegatis, non obstantibus. Romæ 7. Augusti 1654.

M. Cardinalis Ginettus.

H. Archiepiscopus Petraceti. Secretarius.

Supplicatio.

§. 2. Cum autem firmitiora sint, quibus Sedis Apostolicæ accedit approbatio; Nobis propterea dilectus filius Petrus Gassardii Provincia Aquitanie antiquioris Ord. Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum Minister Provincialis humiliter supplicari fecit, ut decretum præinsertum confirmare de benignitate Apostolica dignemur.

§. 3. Nos igitur dictum Petrum Ministrum Provinciale specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, decretum præinsertum, apostolica auctoritate, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus.

Clauſula.

§. 4. Decernentes, præsentis literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam Censuram Palatii Apostolici Auditores iudicari, & defendiri debere, ac irritum, &

inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam Conciliaribus, necnon quibusvis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 12. Julii 1655. Pontificatus nostri Anno I.

Contrariis derogat.

Dat. die 12. Julii 1655. An. I.

X X I.

Declarationes Decreti sanctæ mem. Innocentii Papæ X. super subiectione nonnullorum Conventuum jurisdictioni Ordinarii loci, a Sacra Congregatione super statu regularium editæ, atque a Sanctiss. D. N. approbatæ.

Posito Decreto fel. rec. Innocentii Papæ X. super subiectione nonnullorum Conventuum correctioni, & omnimode jurisdictioni Ordinarii loci tanquam Sedis Apostolicæ Delegati, contingit dubitari de infraſcriptis.

1. An Episcopus in Conventibus suæ jurisdictionis subiectis possint Abbates, Priores, Guardianos, & alios Superiores locales deputare, & familiam constituere.
2. An possit Episcopus a prædictis Conventibus Religiosos amovere.
3. An Regulares eorumdem Conventuum compelli possint ab Episcopo ad exhibendos libros introitus, & exitus, & reddendas rationes administrationis.
4. An Episcopus in eisdem Conventibus se ingerere possit in his, quæ regularem disciplinam concernunt.
5. An Ecclesiæ dictorum Conventuum, & Capellæ Grangiarum, in quibus degunt Conversi pro agrorum cultura, ab Episcopo visitari possint.
6. An ipsæ Grangie, & Conversi in eis degentes subint visitationi Episcopi.
7. Quid in Ecclesiis, seu Cappellis Grangiarum in quibus nullus degit Conversus, an similiter subsint Episcopi visitationi.
8. An liceat Episcopo visitare Conventus, tam suppressos, & postea restitutos, quam non suppressos, ad effectum cognoscendi, an in illis re ipsa alantur sex Religiosi.
9. An Episcopus visitans huiusmodi Conventus suæ jurisdictioni suppositos, aut personas in eis degentes, possit a visitatis pro-

procurationem exigere in victualibus, vel in pecunia.

10. An jurisdictioni Ordinarii locorum tanquam Sedis Apostolicæ delegatis attributa in prædicto Decreto, competat Vicariis Generalibus Episcoporum, necnon Abbatibus, & aliis inferioribus Prelatis proprium Territorum, ac jurisdictionem quasi Episcopalem habentibus.

11. An Provinciales, & alii Superiores Regulares possint ejusmodi Conventus jurisdictioni Ordinarii subiectos, & Religiosos in illis degentes visitare, corrigere, & punire, omnemque jurisdictionem in eos exercere, sicut poterant ante dictum Decretum.

12. Si Superior Regularis in causa prævenit contra subditum degentem in aliquo ex eisdem Conventibus Ordinario subiectis fabricando processum, vel eum carceri mancipando, an Episcopus possit huiusmodi causam reassumere, ac Superiori inhibere.

13. Si e converso Episcopus prævenit in causa contra Religiosum in tali Conventu commorantem, an Superiori regulari eo casu liceat illum amovere, & in alio Conventu collocare: & si de facto collocaverit, an nihilominus Episcopus possit causam prosequi, ac Religiosum sic amotum revocare ad primum Conventum.

14. Si Provincialis, vel Superior localis voluerit aliquem ex Fratribus a tali Conventu removere, an Episcopus prohibere possit.

15. Si a Conventu primum suppresso, ac deinde Religioni restituto, absint ex aliqua rationabili causa, & ad breve tempus unus, vel plures ex numero sex Religiosorum ibi degentium, an gratia restitutionis sit nulla, & Conventus remaneat suppressus, ut prius.

16. Quid si a Conventu non suppresso similiter ex causa rationabili, & ad modicum tempus absit aliquis e sex Religiosis ibi existentibus, an durante tali absentia, Conventus subiaceat jurisdictioni Ordinarii.

17. An Religioso illo redeunte, vel aliis impleto numero sex Religiosorum, Conventus recuperet pristinam exemptionem.

18. Si gratia restitutionis Conventus suppressi reddatur nulla ex eo, quod in illo ad formam Decreti cum effectu non alantur sex Religiosi, & postea contingat, ut ejusmodi numerus impleatur, an gratia restitutionis Conventus reviviscat.

19. Ad hoc, ut gratia restitutionis sit nulla, & Conventus denuo remaneat suppressus propterea, quod in eo non sustentur sex Religiosi, an debeat præcedere declaratoria Episcopi super facto, prævia causæ cognitione.

20. An ab huiusmodi declaratoria liceat Regularibus ad Sedem Apostolicam appellare ad effectum tam devolutivum, quam suspensivum.

21. Cum ex Decreti præscripto quatuor Sacerdotes in his Conventibus degentes

Bull. Rom. Tom. VI. Par. IV.

debeant esse maturæ ætatis, quænam dicatur ad hunc effectum ætas matura.

Sacra Congregatio super statu Regularium ad singula dubia superius proposita hunc in modum respondit, videlicet.

- Ad 1. Non posse.
  - Ad 2. Posse ex rationabili causa, communito tamen prius Superiore Regulari, ad quem pertinet, ut eosdem Religiosos assignent in aliis Conventibus.
  - Ad 3. Posse compelli.
  - Ad 4. Posse.
  - Ad 5. Posse.
  - Ad 6. Subesse.
  - Ad 7. Itidem subesse.
  - Ad 8. Minime licere antequam aliunde constet de fundamento intentionis Episcopi in deficientia numeri constituto.
  - Ad 9. Expedire, ut S. D. N. decernat, & declaret non licere Episcopo tales Conventus visitanti quicquam accipere procurationis nomine.
  - Ad 10. Competere.
  - Ad 11. Posse sicut prius, non tamen private ad Episcopum.
  - Ad 12. Non posse, nisi ex iusta causa, vel uti cum videt Superiorem Regularem ex odio, vel amore, cupiditate, vel metu, aut ex nimia severitate, vel indulgentia, quid durius, aut remissius constituit, quam causa deposcit, in quo ipsius Episcopi conscientia operatur.
  - Ad 13. Non licere Superiori regulari Religiosum ab Episcopo inquisitum a loco amovere, & si amotus fuerit, posse Episcopum causam prosequi, & illum quibuscumque remediis revocare, etiam invocato auxilio Ordinarii, & brachio seculari, si opus fuerit, cujuscumque loci, in quo Religiosus ille reperitur.
  - Ad 14. Non posse.
  - Ad 15. Gratiam ob id non esse nullam, cessante omni fraude, nec Conventum remanere suppressum.
  - Ad 16. Subjacere durante absentia.
  - Ad 17. Recuperare.
  - Ad 18. Non reviviscere.
  - Ad 19. Debere ita præcedere, nec ante declaratoriam licere Episcopo Conventus possessionem apprehendere, aut Religiosos inde expellere.
  - Ad 20. Licere ad effectum devolutivum tantum, non autem suspensivum.
  - Ad 21. Ætatem maturam dici ad hunc effectum completo anno quadragesimo.
- Declarationes supraſcriptas S. D. N. ad se relatas approbavit, & ab omnibus, ad quos pertinet, observari præcepit, contrariis quibuscumque non obstantibus. Datum Romæ die 27. Julii 1655.

Dat. die 27. Julii 1655. An. I.

D

Abſol-

Ex Regest. in
Secret. Breu.

Abfolvit Capitulum, & Canonicos B. M. de Pilari Cæsaraugustan. a censuris, & pœnis ob recursus ad Iudices Laicos Causa pendente indecisa in Sacra Rotæ Romanæ Auditorio, super diversis præminentis, & præcedentis cum Capitulo, & Canonicis Ecclesiæ SS. Salvatoris ejusdem Civitatis.

Dilecto filio Magistro Carolo Cerro Cappellano nostro, & Causarum Sacri Palatii Apostolici Auditori.

ALEXANDER PAPA VII.

Dilecte fili salutem, & Apostolicam benedictionem.

Motiva.

§.1. **N**uper pro parte dilectorum filiorum Capituli, & Canonicorum Ecclesiæ Beatæ Mariæ de Pilari nuncupat. Civitatis Cæsaraugustan. Nobis expositum fuit, quod in lite, & causa inter ipsos ex una, & dilectos pariter filios Capitulum, & Canonicos Ecclesiæ Sancti Salvatoris ejusdem Civitatis partibus ex altera in Sacra Rotæ Romanæ Auditorio coram te super diversis præminentis, & præcedentis pendente indecisa, pro parte secundodictorum Capituli, & Canonicorum asseritur, & præten ditur, quod pro parte ipsorum Capituli, & Canonicorum exponentium, vel alterius eorum, seu ab eorum Procuratore, vel Procuratoribus fuerit habitus recursus ad Iudices Laicos nedum semel, sed etiam pluries in præjudicium dictarum litis, sive mandatorum Rotalium, occasione vero prætenforum recursus, seu recursuum dicti Adversarii prætentur impedire primodictis Capitulo, & Canonicis prosecutionem litis, & Causæ hujusmodi.

Supplicatio.

§.2. Quare iidem primodicti Capitulum, & Canonicis ne sub hoc prætextu expeditio d. litis, & causæ retardetur, Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut sibi, & eorum cuilibet de opportuno in præmissis absolutionis beneficio providere, de benignitate Apostolica dignaremur.

Dat facultatem Auditori a censuris absolvit.

§.3. Nos igitur eosdem primodictos Capitulum, & Canonicos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodate existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Tibi per præsentem committimus, & mandamus, ut veris existentibus narratis, eosdem Capitulum, & Canonicos primodictos, si hoc ante humiliter petierint, imposita ipsis, & eorum cuilibet arbitrio tuo aliqua poenitentia salutari, ac renunciato prius per eos, & eorum quemlibet gratiose remittas, & condones.

§.2. Quare iidem primodicti Capitulum, & Canonicis ne sub hoc prætextu expeditio dictæ litis, & causæ retardetur, Nobis

libet quibuscumque recursibus ab eis, & eorum Procuratoribus quomodolibet habitis, & factis, ac sine litis, & colligantium præjudicio, & dummodo ipsi primodicti Capitulum, & Canonicis nullum jus propterea de novo acquirant, a quibusvis censuris, & pœnis Ecclesiasticis per eos, & eorum quemlibet incurris, auctoritate nostra Apostolica absolvas, & totaliter liberes, dictasque pœnas illis, & eorum cuilibet gratiose remittas, & condones.

§.4. Non obstantibus Apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 27. Julii 1655. Pontificatus nostri Anno I.

Contrariis derogat.

Dat. die 27. Julii 1655. An.I.

X X I I I.

Committit Auditori Rotæ Romanæ Bichio ut absolvat Capitulum, & Canonicos Beatæ Mariæ de Pilari Cæsaraugustan. a censuris, & pœnis incurris, ob recursus ad Iudices Laicos, in causa super antiquissima Cathedralitate, cum Canonicis S. Salvatoris ejusdem Civitatis coram ipso indecisa pendente.

Ex Regest. in Secret. Breu.

Dilecto filio Magistro Celio Bichio Cappellano nostro, & Causarum Sacri Palatii Apostolici Auditori.

ALEXANDER PAPA VII.

Dilecte fili salutem, & Apostolicam benedictionem.

§.1. **N**uper pro parte dilectorum filiorum Capituli, & Canonicorum Ecclesiæ B. M. de Pilari nuncupat. Civitatis Cæsaraugustan. Nobis expositum fuit, quod in lite, & causa inter ipsos ex una, ac dilectos pariter filios Capitulum, & Canonicos Ecclesiæ Sancti Salvatoris ejusdem Civitatis partibus ex altera in Sacra Rotæ Romanæ Auditorio coram Te super antiquissima Cathedralitate primodictæ Ecclesiæ pendente indecisa, pro parte secundodictorum Capituli, & Canonicorum asseritur, & præten ditur, quod pro parte ipsorum Capituli, & Canonicorum exponentium, vel alterius eorum, seu ab eorum Procuratoribus, vel Procuratore fuerit habitus recursus ad Iudices Laicos nedum semel, sed etiam pluries in præjudicium dictarum litium, sive Mandatorum Rotalium, occasione vero prætenforum recursus, seu recursuum dicti Adversarii prætentur impedire primodictis Capitulo, & Canonicis prosecutionem litis, & causæ hujusmodi.

Motiva.

§.2. Quare iidem primodicti Capitulum, & Canonicis ne sub hoc prætextu expeditio dictæ litis, & causæ retardetur, Nobis

Supplicatio.

bis

Facultatem absolvendi a censuris impenitur prædicto Magistro Celio.

bis humiliter supplicari fecerunt, ut sibi, & eorum cuilibet de opportuno in præmissis absolutionis beneficio providere, de benig nitate Apostolica dignaremur.

§.3. Nos igitur eosdem primodictos Capitulum, & Canonicos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodate existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Tibi per præsentem committimus, & mandamus, ut veris existentibus narratis, eosdem Capitulum, & Canonicos primodictos, si hoc a te humiliter petierint imposita ipsis, & eorum cuilibet arbitrio tuo aliqua poenitentia salutari, ac renunciato prius per eos, & eorum quemlibet quibuscumque recursibus ab eis, & eorum, quolibet, seu ab eorum Procuratoribus quomodolibet habitis, & factis, ac sine litis, & colligantium præjudicio, & dummodo ipsi primodicti Capitulum, & Canonicis nullum jus propterea de novo acquirant a quibusvis censuris, & pœnis Ecclesiasticis per eos, & eorum quemlibet incurris, auctoritate nostra apostolica absolvas, & totaliter liberes, dictasque pœnas illis, & eorum cuilibet gratiose remittas, & condones.

Derogatio contrariorum

§.4. Non obstantibus Apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 27. Julii 1655. An.I.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 27. Julii 1655. Pontificatus nostri Anno I.

X X I V.

Ex Regest. in Secret. Breu.

Facultas Nuncio Regni Poloniæ, ut concedat Clero dicti Regni licentiam tribuendi Subsidium Regi sponte pro unica vice, & pro summa, quæ ipsi Clero videbitur dumtaxat.

Ven. Fratri Episcopo Laudon. apud Charissimum in Christo filium nostrum Joannem Casimirum Poloniæ, & Sveciæ Regem Illustrum nostro, & Sedis Apostolica Nuncio.

ALEXANDER PAPA VII.

Ven. Frater salutem, & apostolicam benedictionem.

Committit Nuncio exactionem subsidii, & facultatem absolvendi a censuris.

§.1. **C**UM, sicut accepimus, dilecti filii Clerus Regni Poloniæ provide considerantes Regnum prædictum gravibus ad præsens necessitatibus urgeri, & imminetia illi pericula tam ecclesiasticis, quam laicis communia; Regni vero Bull. Rom. Tom. V. l. Par. IV.

prædicti vires adeo exhaustas esse, ut laicorum facultates sufficienti subsidio, quo eisdem necessitatibus subveniatur, & periculis prædictis occurratur, comparando nequam suppetant, pro publicæ salutis, patriæque defensione, aliquam pecuniæ summam subsidii nomine charissimo in Christo filio nostro Joanni Casimiro Poloniæ, & Sveciæ Regi Illustri nostro, & Sedis Apostolicæ ad id accedente licentia, & consensu sponte conferre desiderent. Nos prædicti Joannis Casimiri Regis, & dicti Poloniæ Regni necessitatibus hujusmodi consulere, periculisque prædictis, quantum Nobis ex alto conceditur, occurrere volentes, tibi Ven. Fratribus Archiepiscopis, & Episcopis, ac dilectis filiis Abbatibus, & aliis personis Ecclesiasticis ejusdem Regni, ut pro necessitatibus, & periculis hujusmodi subsidium prædicto Joanni Casimiro Regi, sponte tamen, pro una vice, & summa, quæ eis videbitur dumtaxat tribuere, ipsi autem Joanni Casimiro Regi, ejusque Ministris, quod subsidium hujusmodi petere, & recipere absque conscientia scrupulo, ac censurarum, & pœnarum ecclesiasticarum incurfu libere, & licite possint, dummodo tamen subsidium hujusmodi in prædictos, & non in alios usus convertatur, ac erogetur, Apostolica auctoritate indulgendi, & licentiam concedendi, ipsosque Archiepiscopos, Episcopos, Abbates, & alias personas Ecclesiasticas, & earum singulas, quatenus dictam pecuniæ summam absque Sedis Apostolicæ licentia promiserint, aut solverint, necnon eundem Joannem Casimirum Regem, & suos Ministros prædictos, si illam similiter absque licentia prædicta receperint ab omnibus, & singulis censuris, & pœnis propterea quomodolibet incurris, eadem auctoritate absolvendi facultatem, & auctoritatem, tenore præsentium concedimus, & impertimur, tibi que, ut ad exactionem prædicti subsidii per personas Ecclesiasticas tantum, & non alias procedere debeas, eadem auctoritate committimus, & mandamus. Contradictores, & solvere recusantes per censuras, & pœnas Ecclesiasticas aliaque opportuna juris, & facti remedia, eadem auctoritate compescendo.

Contrariis derogatio.

§.2. Non obstantibus Conciliis Lateranen., ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ecclesiasticarum, Monasteriorum, & Beneficiorum, hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, ac exemptionibus, immunitatibus, etiam in corpore juris clausis quibusvis generaliter, vel specialiter concessis, & si de illis, eorumque totis tenoribus de verbo ad verbum mentio, seu quævis alia expressio habenda sit, & in eis caveatur expresse, quod per hujusmodi clausulas generales etiam mentionem specialem importantes, eis derogatum esse non censetur, aut derogari videatur, nisi certis modo,

do, & forma in illis expressis plene obser-
vatis. Quibus omnibus eorum tenores præ-
sentibus pro plene, & sufficienter expres-
sis, ac de verbo ad verbum insertis habentes,
illis aliis in suo robore permanfuris ad
premissorum effectum, hac vice dumtaxat
specialiter, & expresse derogamus, ceteris-
que contrariis quibuscumque.

§.3. Volumus autem, ut pauperes Cle-
rici, qui in redditibus non habent, nisi vi-
ctum necessarium ad contribuendum, minime
compellantur. Præterea volumus, ut præ-
sentium transumptis etiam impressis manu
Notarii publici subscriptis, & sigillo
personæ in dignitate Ecclesiastica constitu-
tæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio,
& extra habeatur, quæ ipsis presentibus
haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Major-
em sub Annulo Piscatoris die 2. Augu-
stii 1655. Pontificatus nostri Anno I.

Dat. die 2.
Aug. 1655.
An. I.

XXV.

Ex Reges. in
Secret. Breve.
Decretum, ut legata, & elemosynæ, in
partibus Hollandiæ facien. in benefi-
cium Missionis, & pauperum auxilium
erogentur ibidem, utque Missionarii le-
gata huiusmodi non acceptent absque
Sedis Apostolicæ licentia.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Procurium.
EX Romani Pontificis in eminenti Sedis
Apostolicæ specula gregis Dominici
saluti, & commodis jugiter invigilantis
providentia provenire convenit, ut illa,
quæ ad Majorem Omnipotentis Dei Glo-
riam, Catholicæ Religionis augmentum,
& Christianissimorum utilitatem, & consola-
tionem tendunt, pie, prudenterque ordi-
nentur, & disponantur, prout ratione di-
gnoscitur esse consentaneum.

§.1. Volentes itaque pro majori Hol-
landiæ, ceterarumque Provinciarum uni-
tatum Missionum incremento, ipsorumque
Missionariorum directione salubriter pro-
videre, de Venerabilium Fratrum nostro-
rum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium
negotio Propagandæ Fidei præpositorum,
consilio, iustis ex causis moti, auctoritate
Apostolica, tenore presentium statuimus,
& decernimus legata, elemosynas, ob-
lationes, & similia cuiuscumque summa,
valoris, quantitatis, & qualitatis, quæ in
posterum a Christianissimorum illarum par-
tium fient, largiantur, seu donabuntur
Missionariis, vel Religiosis, aut alteri eo-
rum, in beneficium, manutentionem, ac
necessarium usum earundem Missionum,
necnon pauperum Catholicorum auxilium
& sibi levamen omnino, erogari, ibique si
fieri poterit, seu minus in vicinioribus lo-
cis perpetuo remanere pro Scholis manu-
tenendis, Seminariis erigendis, Xenodo-
chiis, ac Hospitalis in dictorum Catholico-

Abfque Sedis
Apostolicæ li-
centia elemo-
synas acceptæ
si veteræ.

rum, eorumque filiorum educationem,
usum, & servitium respective fundandis
juxta qualitatem, quantitatem, ac sum-
mam elemosynarum, legatorum, & ob-
lationum (certiorata semper Congrega-
tione eorundem Cardinalium) expedienda
eo modo, & forma, qua fieri poterit, &
prescribetur, nec in alios usus converti,
ita ut nulli in futurum Missionario, seu Re-
ligioso cuiuscumque Ordinis, etiam Soci-
etatis Jesu, aut alterius notæ, & quan-
tumvis privilegiatæ personæ liceat dictas
elemosynas, oblationes, legata, & cæte-
ra huiusmodi cuiuscumque summa, va-
loris, qualitatis, seu quantitatis, aut par-
tem quamlibet a locis, in quibus fiunt, elar-
giuntur, aut donantur, vel offeruntur ex-
trahere, divertere, vel proprios solum-
modo usus, seu commodum convertere
sub pœna suppressionis totius Missionis, ac
ejectionis a dictis Locis, & Provinciis illius
Ordinis, cuius Missionarius, seu Missio-
narius, aut Religiosus presentibus Literis pun-
tualiter, & in omnibus obedire nequiver-
int, aut aliquo quovis modo, seu titulo
etiam in minimis parere reculerint, nec
non sub pœna omissionis dictarum elemo-
synarum, & legatorum arbitrio Con-
gregationis præfatæ applicandorum in casu
contraventionis, ac etiam privationis per-
petuæ officii, & vocis activæ, & passivæ,
necnon excommunicationis late sententiæ,
a qua non nisi per Nos, & pro tempore
existentem Romanum Pontificem, præter-
quam in mortis articulo constituti, ab-
solvî possint, contra quoscumque contra-
venientes, illosque, qui aliquo modo di-
recte, vel indirecte, mediate, vel im-
mediate per se, vel per alios eisdem præ-
sentibus Literis obtinere præsumperint, aut
in totum, vel in parte non obtemperaver-
int. Et quoad legata auctoritate, & tenore
prædictis sancimus in posterum nulli
Missionario, seu Religioso cuiuscumque Or-
dinis, etiam Societ. Jesu licere fundationes,
seu legata in dictis partibus acceptare ab-
sque Sedis Apostolicæ expressa licentia, ut
eo magis conformentur cum eorum Offi-
cio Apostolico in servitium Dei, & Catho-
licæ Religionis.

§.2. Decernentes etiam easdem præ-
sentes Literas semper firmas, validas, &
efficaces existere, & fore, ac ab omnibus,
& singulis Missionariis etiam secularibus,
eorumque Præfatis, & Superioribus, ac
omnibus aliis cuiuscumque Ordinis etiam dictæ
Societatis Jesu, seu alterius notæ, & privi-
legiatæ Religionis, & aliis, ad quos spectat,
& pro tempore spectabit, punctualiter, &
inviolabiliter observari; Sicque in præmis-
sis per quoscumque Judices ordinarios, &
delegatos etiam causarum Palatii Apostoli-
ci Auditores judicari, & definiri debere, ac
irritum, & inane, si secus super his a quo-
quam quavis auctoritate scienter, vel igno-
rante contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus,
& Ordinationibus Apostolicis, necnon pri-
vilegiis, exemptionibus, licentiis, & fa-
cultatibus

Clâusulas ap-
ponit.

Contritiâ
reicæ.

cultatibus quibusvis forma, & modo, etiam
oretenus datis, seu in posterum dandis, nisi
facta specifica, & expressa presentium li-
terarum mentione, & revocatione, ceteris-
que in contrarium facientibus quibuscum-
que.

Dat. die 3.
Aug. 1655.
An. I.
Datum Romæ apud Sanctam Mariam
Majoram, sub Annulo Piscatoris, die 3.
Augusti 1655. Pontificatus nostri Anno I.

XXVI.

Confirmatio Privilegiorum omnium con-
cessorum, tam Guardiani Sacri Montis
Sion, quam Fratribus, necnon Locis Ter-
ræ Sanctæ.

De locis Terræ Sanctæ lege, quæ notavi ad
Const. 444. Tom. 6. Par. 1. fol. 379. Salva-
toris. Urbani VIII.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procurium.
Pis Christianissimorum votis, ex quibus Sa-
cerorum Locorum venerationem, &
animarum salutem provenire conspiciamus,
libenter annuimus, & illa quantum Nobis
ex alto conceditur favoribus Apostolicis
conferemus.

§.1. Cum itaque sicut dilectus filius
Franciscus Ripoll Ord. Fratrum Minorum
Sancti Francisci de Observ. nuncupatus
Professor, Sacræ Theologiæ Lector, ac Præ-
dicator Generalis, necnon Commissarius,
& Procurator Generalis totius Familiæ
Terræ Sanctæ, Nobis nuper exponi fecit,
ipse ad eisdem Terræ Sanctæ subsidium,
eorumdem Fratrum inibi vineam Do-
mini assidue excolentium, Sacraque Loca
venerantium subventionem, necnon ad
spiritualem Catholicorum in illis partibus
degentium, eoque devotionis causa pere-
grinantium consolationem, & profectum,
omnia, & singula gratias, privilegia, & In-
dulgentias hucusque Sac. ejusdem Terræ
Sanctæ Locis, apostolica auctoritate conce-
ssa, & confirmata, per Nos eadem aucto-
ritate etiam confirmari, & approbari plu-
rimum desideret.

§.2. Nos desiderio huiusmodi annue-
re, ipsumque Franciscum specialibus favo-
ribus, & gratiis prosequi volentes, & a
quibusvis excommunicationis, suspensio-
nis, & interdicti, aliisque Ecclesiasti-
cis sententiis, censuris, & pœnis a ju-
re, vel ab homine quavis occasione, vel
causa latis, si quibus quomodolibet innoda-
tus existit, ad effectum presentium dum-
taxat consequendum harum serie absol-
ventes, & absolutum fore censentes, sup-
plicationibus illius nomine Nobis super
hoc humiliter porrectis inclinatis, omnia,
& singula privilegia, concessionem, facultates,
indulta, indulgentias, ceterasque
gratias spirituales, & temporales eisdem
Locis, & illa visitantibus, necnon dicti Or-

Confirmat
privilegia cõ-
cessa ceteris
Præcessoribus

dinis Guardiani, & Fratribus in dictis par-
tibus degentibus per quoscumque Roma-
nos Pontifices Prædecessores nostros, &
Sedem Apostolicam in genere, vel in spe-
cie, aut alias quomodolibet concessa, qua-
tenus sint in usu, & non sint revocata, aut
sub aliquibus revocationibus comprehensa
existant, sacrisque Canonibus, Constitutio-
nibus Apostolicis, ac Concil. Trident. De-
cretis non adversentur, Apostolica aucto-
ritate, tenore presentium confirmamus, &
approbamus, ac perpetuæ, & inviolabilis
Apostolicæ firmitatis robore communi-
mus, ac omnes, & singulos tam juris,
quam facti defectus, si qui desuper in eis
quomodolibet intervenerint, supplemus,
nec non insuper omnibus, & singulis eo-
rundem Fratrum interpretibus nunc Hiero-
solymsis, Bethlehem, & Nazareth exi-
stentibus, & viventibus, in cuiuslibet eo-
rum mortis articulo, si vere poenitentes,
& confessi, ac Sacra Communione refecti,
vel quatenus id facere nequiverint saltem
contriti nomen Jesu ore si potuerint, sin
autem corde devotè invocaverint, plena-
riam omnium suorum peccatorum indul-
gentiam, & remissionem misericorditer
in Domino concedimus, & largimur, non
obstantibus Constitutionibus, & Ordina-
tionibus Apostolicis, ceterisque contrariis
quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Major-
em sub Annulo Piscatoris die 3. Augu-
sti 1655. Pontificatus nostri Anno I.

Dat. die 3.
Aug. 1655.
An. I.

XXVII.

Confirmatio Constitutionis super ambitu
Monachorum Congregationis Reformate
S. Bernardi Ordinis Cisterciensis.

Ex Reges. in
Secret. Breve.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

§.1. Nuper pro parte, dilecti filii Pro-
curatoris Generalis Congrega-
tionis Reformatæ Sancti Bernardi Ordinis
Cisterciensis, Nobis expositum fuit, quod in-
ter alias ejusdem Congregationis Consti-
tutiones a fel. rec. Clemente Papa Octavo
Prædecessore nostro confirmatas una re-
peritur tenoris sequentis, videlicet: Ut
autem honorum, & dignitatum cupidita-
ti, omnique ambitioni, quantum fieri po-
test, obstruatur aditus, decernimus, ut si
quis Superioris Congregationis, aut aliam
quamcumque dignitatem Congregationis,
aut aliam quamvis externam ambierit, aut
& ea demandetur alteri cuivis conatum,
adhibuerit, is activa, & passiva voce in per-
petuum careat, vel etiam graviore pœna
puniatur arbitrio Capituli Generalis. Quod
si quis aliquem ei rei dare operam cogno-
verit, nisi quamprimum deferat ad Capi-
tuli Generalis Præsidentem, eadem pœna te-
neatur.

§.2. Cum autem, sicut eadem exposi-
tio

Exordium.

Supplicatio